

РЕШЕНИЕ

№ 3093

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7579** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от И. К. В. срещу заповед № 8121К-9862/4.6.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от 1 година.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила; на материалния закон и при неспазване на предвидената от закона форма. Твърди, че не е извършил нарушението, за което е наказан. Действително, като разследващ полицаи му е било разпределено досъдебно производство № 227 ЗМК 644/2018 г. на 03 РУ-СДВР, но по него е извършил всички необходими процесуално-следствени действия, които му били възложени и след приключване на работата го е изпратил на СРП с мнение за съд и го е докладвал на наблюдаващия прокурор. Впоследствие делото е било върнато от друг прокурор за доразследване – СППЕ на обвиняемия. За целта многократно го е търсил, но поради отпускарския период му било трудно да намери и вещо лице. Поискал е многократно удължаване на срока, които искания са били одобрявани. Имал е разногласия относно необходимостта от нова съдебна експертиза. В оспорваната заповед не е ясно какво не е изпълнил от служебните си задължения.

На следващо място твърди, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не е посочено коя точно правна норма е нарушил, както и какви точно свои

служебни задължения. Заповедта относно размера на наказанието е немотивирана. Не е взето предвид, че многократно е бил награждаван.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, оспорва твърденията по жалбата. Налице са предпоставки за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СПП счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“, сектор „Разследване“, 03 РПУ, СДВР.

Дисциплинарното производство е било образувано по повод постановление на СРП от 13.2.2019 г. на прокурор А. Н., с което е отстранила жалбоподателя от разследването по досъдебно производство № 2273МК-644/2018 г., пр.пр. 10286/2018 г. Видно от мотивите на това постановление, то е образувано на 19.3.2018 г. и възложено на жалбоподателя. Делото е било докладвано от него по реда на чл. 219, ал. 1 НПК, на 21.6.2018 г., на прокурор по заместване, която е съгласувала постановление за привличане на обвиняем от 21.6.2018 г. След това разследването е било приключено, без да е било докладвано на наблюдаващия прокурор по реда на чл. 226 НПК. С постановление от 24.8.2018 г. на СРС делото е било върнато за доразследване – назначаване на комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, както и други указания. Делото е постъпило в 03 РУ-СДВР на 30.8.2018 г. Едва на 16.1.2019 г. водещият разследването е назначил експертиза, с участието само на психиатър. Изготвената експертиза не е отговорила на поставените въпроси. Липсват данни как е бил призоваван обв. П. и липсват данни той да се е укривал. След изготвяне на заключението делото не е било докладвано по никакъв начин, въпреки указанията в тази насока.

Въз основа на това постановление, със заповед № 523з-2061/12.3.2019 г. е била разпоредена проверка за основателността на изнесените в него данни за неизпълнение на служебните задължения.

Изготвена е кадрова справка на жалбоподателя от 21.3.2019 г. за награди и наказания. Представена е длъжностна характеристика.

Изготвена е справка от 10.4.2019 г., от която се установява, че многократно е искано и е удължаван срокът за разследване на процесното дело, възложено на жалбоподателя за разследване. Едва на 16.1.2019 г. е назначена СПЕ, представена на 28.1.2019 г. На 31.1.2019 г. делото е изпратено от жалбоподателя с мнение за предаване на съд. Констатирано е, че за периода от 24.8.2018 г. до 16.1.2019 г. не са извършвани никакви процесуално- или извънпроцесуално-следствени действия по това дело, освен исканията за удължаване на срока на разследване. Липсват данни за призоваване на обвиняемия и установяване местонахождението му, както и защо не са изпълнени дадените с постановлението от 24.8.2018 г. указания. Същевременно, в исканията за удължаване на срока жалбоподателят е посочвал, че предстои СППЕ и предявяване на материалите по делото. На 13.2.2019 г. наблюдаващият прокурор го е отстранил.

Жалбоподателят е бил поканен и е дал обяснения, като е прието, че не са посочени уважителни причини за неизпълнение на служебните задължения.

През периода, в който е бил водещ на това производство, на жалбоподателя са били

разпределени 119 ДП. През този период не е ползвал отпуск, който би оказал негативно въздействие на ритъма на работата.

Въз основа на това предложение е издадена оспорената заповед, видно от която е възприета изложената фактическа обстановка, предвид която е прието, че е налице нарушение на трудовата дисциплина – неоправдано бездействие за период от 3.9.2018 г. до 16.1.2019 г., по време на което жалбоподателят не е изпълнил задължителните писмени указания, дадени от наблюдаващия прокурор, в резултат на което не е осигурил ефективно и срочно провеждане на разследването и са настъпили вредни последици – забавяне на разследването. При определяне на назапанието е взето предвид цялостното поведение на жалбоподателя – наказания и награди и е определен минималният размер на наказанието – 1г., съответно на тежестта на нарушението.

В заповедта подробно са обсъдени, като са приети за неоснователни подадените от жалбоподателя възражения.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – министърът на вътрешните работи.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Неоснователно е твърдението на ищеца, че не е посочено коя точно норма е нарушена. В заповедта изрично се посочва, че жалбоподателят с поведението си е допуснал неизпълнение на служебните задължения – посочена е и правната норма – чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. Ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който съдът намира, че започва да тече от момента, в който дисциплинарният орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

На първо място, от доказателствата по делото се установява фактическият състав на деянието, за което жалбоподателят е бил наказан. Съдът намира, че въз основа на събраните доказателства следва да се направи фактически извод, че в периода 3.9.2018 г. – 16.1.2019 г. жалбоподателят не е предприел нито едно правно действие в изпълнение на дадените му от СРП задължителни указания. Посоченото деяние съдът намира, че правилно е подведено под нормата на чл. 194, ал. 2, т. т. 2 ЗМВР – налице е

неизпълнение на служебни задължения.

В оспорената заповед, при спазване на чл. 206, ал. 2 ЗМВР, се съдържат подробни мотиви относно определяне вида и размера на наказанието, като е съобразена тежестта на извършеното нарушение; настъпилите вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината, както и цялостното поведение на служителя по време на службата му. Съдържат се мотиви и относно вида и размера на наказанието/наложено в неговия минимален размер/.

Ето защо съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон, поради което и е неоснователна.

По разноските: С оглед изхода на делото жалбоподателят дължи разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. В., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 8121К-9862/4.6.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от 1 година.

ОСЪЖДА И. К. В., ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на министерството на вътрешните работи сумата от 200 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 211, изр.последно ЗМВР/.

СЪДИЯ: